

Byla C-430/04

Finanzamt Eisleben

prieš

Feuerbestattungsverein Halle eV

(Bundesfinanzhof prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – Galimybė remtis 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa – Privataus apmokestinamojo asmens veikla, vykdoma konkuruojant su valdžios institucija – Viešosios teisės subjektas – Veiklos, vykdomos kaip viešosios valdžios institucijos, neapmokestinimas“

Sprendimo santrauka

1. *Institucijų aktai – Direktyvos – Tiesioginis veikimas – Apimtis*

(EB 249 straipsnio trečioji pastraipa)

2. *Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Apmokestinamieji asmenys*

(Tarybos direktyvos 77/388 4 straipsnio 5 dalies antroji pastraipa)

1. Privatūs asmenys nacionaliniame teisme prieš atitinkamą valstybę narę gali remtis direktyvos nuostatomis, kurios, atsižvelgiant į jų turinį, yra besilyginės ir pakankamai tikslios, visais atvejais, kai nėra tinkamai užtikrintas visiškas jos taikymas, t. y. ne tik tuomet, kai ši direktyva neperkelta ar netinkamai perkelta, tačiau ir tais atvejais, kai nacionalinės priemonės, kurios tinkamai perkelia minėtą direktyvą, nėra taikomos taip, kad būtų pasiekti šios direktyvos tikslai.

(žr. 29 punktą)

2. Privatus asmuo, konkuruojantis su viešosios teisės subjektu ir ginantis veiklos, pastarojo vykdomos kaip viešosios valdžios institucijos, neapmokestinimą arba per mažą apmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu, byloje tarp privataus asmens ir nacionalinio mokesčių administratoriaus gali remtis Šeštosios direktyvos 77/388 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa. Iš tikrųjų kadangi subjektai ir veikla, kurioms taikoma neapmokestinimo taisyklė, yra aiškiai apibrėžti Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalyje, ši nuostata atitinka tiesioginio veikimo kriterijus.

(žr. 30, 32 punktus ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. birželio 8 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – Galimybė remtis 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa – Privataus apmokestinamojo asmens veikla, vykdoma konkuruojant su valdžios institucija – Viešosios teisės subjektas – Veiklos, vykdomos kaip viešosios valdžios institucijos, neapmokestinimas“

Byloje C-430/04,

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2004 m. liepos 8 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. spalio 7 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Eisleben

prieš

Feuerbestattungsverein Halle eV,

dalyvaujant

Lutherstadt Eisleben,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J. Makarczyk (pranešėjas), R. Schintgen, G. Arestis ir J. Klučka,

generalinis advokatas A. Tizzano,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Feuerbestattungsverein Halle eV*, atstovaujamos advokato C. Ramme,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir K. Gross,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau — Šeštoji direktyva) 4 straipsnio 5 dalies antrosios pastraipos aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Finanzamt Eisleben* (toliau — *Finanzamt*) ir *Feuerbestattungsverein Halle eV* (toliau — *Feuerbestattungsverein*) dėl atsisakymo atskleisti su Lutherstadt Eisleben vietos valdžios institucija, kuri yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą

pateikusio teismo ? byl? ?traukta šalis, susijusi? mokestin? informacij?.

Teisinis pagrindas

Šeštoji direktyva

3 Pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies pirm?j? ir antr?j? pastraipas:

„Valstybin?s, regionin?s ir vietos valdžios institucijos ir kiti viešosios teis?s subjektai neturi b?ti laikomi apmokestinamaisiais asmenimis veiklos, kuri? jie vykdo, ar sandori?, kuriuos jie sudaro kaip valdžios institucijos, atžvilgiu, net jei jie renka rinkliavas, mokest? už paslaugas, ?mokas ar kitokius su tokia veikla ar sandoriais susijusius mokes?ius.

Ta?iau kai jie vykdo toki? veikl? ar sandorius, jie turi b?ti laikomi apmokestinamuoju asmeniu tokios veiklos ar sandori? atžvilgiu, jei j? traktavimas kaip neapmokestinamojo asmens labai iškraipyt? konkurencij?.“ (Pataisytas vertimas)

Nacionalin? teis?

4 ?statymo d?l apyvartos mokes?io (Umsatzsteuergesetz) 1 straipsnio 1 dalies 1 punktas numato:

„1) Apyvartos mokes?iu yra apmokestinami šie sandoriai:

1. Preki? tiekimas ir kitos paslaugos, kurias verslininkas už atlyg? teikia nacionalin?je teritorijoje vykdydamas savo versl?. Neatsisakoma apmokestinti d?l to, kad sandoris yra vykdomas remiantis teisiniu ar administraciniu aktu, arba d?l to, kad jis laikomas vykdomu pagal teis?s nuostat? <...>“

5 Pagal ?statymo d?l apyvartos mokes?io 2 straipsnio 1 ir 3 dalis:

„1) Verslininkas – tai asmuo, savarankiškai vykdomas pramonin?, prekybin? ar profesin? veikl? <...>

<...>

3) Viešosios teis?s reguliuojami juridiniai asmenys pramonin?, prekybin? ar profesin? veikl? vykdo, tik kai ?mon? yra pramoninio ar prekybinio pob?džio <...> ir žem?s ?kio ar miškininkyst?s ?kio atveju.“

6 1977 m. Mokes?i? kodekso (Abgabenordnung 1977, toliau – MK) 30 straipsnis numato:

„1) Pareig?nai privalo saugoti informacijos apie mokes?i? mok?tojų slaptum?.

2) Pareig?nas pažeidžia informacijos apie mokes?i? mok?tojų slaptum?, jei jis be leidimo atskleidžia ar naudojasi <...>:

1. kito asmens mokestine situacija

a) apie kuri? jis sužinojo per administracin? proced?r?, atliekant finansin? audit? ar per teismo proces? mokes?i? srityje <...>

arba

2. kito asmens pramonine ar komercine paslaptimi, kuri? jis sužinojo atliekant 1 punkte nurodytas proced?ras ar per teismo proces? <...>

4) Vis d?lto 2 dalyje nurodytomis aplinkyb?mis gaut? informacij? galima atskleisti, jei

1. tai padeda proced?ros ar teismo proceso 2 dalies 1 punkto a papunk?io prasme eigai <...>“

7 Mokestinin? gin?? teisenos kodekso (Finanzgerichtsordnung) 40 straipsnis numato:

„1) Pareiškiant ieškin? gali b?ti siekiama panaikinti administracin? akt? (ieškinys d?l panaikinimo) bei siekiama, kad b?t? nurodyta priimti administracin? akt?, kur? buvo atsisakyta priimti ar kuris nebuvo priimtas (ieškinys d?l ?pareigojimo) arba siekiama, kad b?t? atlikti kiti veiksmai.

2) Nepažeidžiant kit? teisini? nuostat?, ieškinys yra priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovas tvirtina, kad administraciniu aktu arba atsisakymu administracin? akt? priimti ar jo nepri?mimu, arba atsisakymu atlikti kit? veiksm? ar jo neatlikimu buvo pažeistos ieškovo teis?s.“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

8 *Feuerbestattungsverein* yra pripažinta viešoji asociacija, kuri eksploatuoja krematorium? Halle mieste. Ji pateik? prašym? *Finanzamt* suteikti informacij?, susijusi? su mokes?i? mok?tojo identifikacijos numeriu, pagal kur? *Finanzamt* pri?m? paskutin? sprendim? d?l Lutherstadt Eisleben vietos valdžios institucijos, taip pat eksploatuojan?ios krematorium?, apmokestinimo, bei nurodyti dat?, kada min?tas sprendimas buvo priimtas. Šiame prašyme *Feuerbestattungsverein* tvirtino, kad galimas Lutherstadt Eisleben neapmokestinimas prid?tin?s vert?s mokes?iu (toliau – PVM) leist? šiai vietos valdžios institucijai kremavimo paslaugas teikti palankesn?mis nei jos taikomos kainos.

9 1998 m. birželio 25 d. sprendimu *Finanzamt*, primindama, kad ji turi saugoti informacijos apie mokes?i? mok?tojų slaptum?, atsisak? *Feuerbestattungsverein* suteikti jos prašom? informacij?.

10 Kadangi *Feuerbestattungsverein* skundas d?l šio sprendimo atsisakyti suteikti informacij? nebuvo patenkintas, ji pateik? ieškin? *Finanzgericht*, kuris panaikino min?t? sprendim? ir ?pareigojo *Finanzamt* priimti nauj? sprendim? d?l prašymo suteikti informacij?. *Finanzgericht* r?m?si b?tent MK 30 straipsnio 4 dalies 1 punkto ir 2 dalies 1 punkto a papunk?io nuostatomis, pagal kurias per administracin? proced?r? gautos informacijos atskleidimas yra galimas tiek, kiek jis padeda teismo proceso mokes?i? srityje eigai. Jis taip pat konstatavo, kad galimas *Feuerbestattungsverein* ieškinys d?l sprendim? apmokestinti Lutherstadt Eisleben b?t? priimtinas, nes ši asociacija gal?t? tvirtinti, jog jos teis?s buvo pažeistos d?l min?tos vietos valdžios institucijos neapmokestinimo PVM arba per mažo šio teritorinio subjekto apmokestinimo.

11 *Finanzamt* pareišk? ieškin? *Bundesfinanzhof* d?l *Finanzgericht* sprendimo perži?r?jimo. *Bundesfinanzhof* mano, kad norint atsakyti ? klausim?, ar *Feuerbestattungsverein*, kaip privatus verslininkas, gali pasiremti tariamu Lutherstadt Eisleben neapmokestinimo ar šios vietos valdžios institucijos apmokestinimo mažesniu tarifu neteis?tumu, reikia išaiškinti Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antr?j? pastraip?.

12 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad šiuo atveju MK 30 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos s?lygos d?l galimyb?s atskleisti informacij?, kuri? iš esm?s apima informacijos apie mokes?i? mok?tojų slaptumo principas, yra ?vykdytos.

13 Be to, jis tvirtina, kad mokestini? gin?? teisenos kodekso 40 straipsnio 1 dalyje nurodytas ieškinys, kur? *Feuerbestattungsverein* nori pareikšti konkurencijos srityje, yra priimtinas, tik jei tokio ieškinio pareišk?jas pateikia ?rodymus, kad administraciniu aktu, atsisakymu j? priimti ar jo nepri?mimu, arba atsisakymu atlikti kit? veiksm? ar jo neatlikimu buvo pažeistos jo teis?s. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nuomone, su mokestine skola nesusij?s tre?i?j? asmen? teisi? pažeidimas gali atsirasti, tik jei neapmokestinimas arba per mažas apmokestinimas pažeidžia norm?, priimt? ne tik siekiant bendro intereso, bet kuri taip pat skirta apsaugoti tam tikr? tre?i?j? asmen? interesus, nesusijusius su nagrin?jama mokestine skola.

14 Taigi atsižvelgdamas ? Teisingumo Teismo praktik?, kurioje jis jau yra pripažin?s, kad viešosios teis?s subjektai, siekdami apsaugoti savo teises, gali pasiremti Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalimi, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas konstatuoja, kad negalima atmesti galimyb?s, jog ši nuostata b?t? skirta apsaugoti taip pat ir priva?ius konkurentus, nes viešosios teis?s subjekt? neapmokestinimas gal?t? labai iškraipyti konkurencij?. Vis d?lto šis teismas taip pat pripaž?sta, kad min?t? Teisingumo Teismo praktik? galima suprasti ir kitaip, b?tent kad 4 straipsnio 5 dalis skirta tik užtikrinti PVM objektyv? neutralum?, nesuteikiant privatiems konkurentams sav? teisi?.

15 Šiomis aplinkyb?mis *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui š? klausim?:

„Ar privatus apmokestinamasis asmuo, konkuruojantis su viešosios teis?s subjektu ir tvirtinantis, kad pastarojo neapmokestinimas arba per mažas apmokestinimas yra neteis?tas, gali remtis Direktyvos 77/388/EEB 4 straipsnio 5 dalies antr?ja pastraipa?“

D?I prejudicinio klausimo

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

16 *Feuerbestattungsverein* mano, kad ? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo klausim? reikia atsakyti teigiamai.

17 Europos Bendrij? Komisija tvirtina, kad viešosios teis?s subjekto neapmokestinimas reikalauja, kad b?t? ?vykdytos dvi kumulytyvin?s s?lygos, t. y. veikla turi b?ti vykdoma viešosios ?staigos ir ši? veikl? pastaroji turi vykdyti kaip valdžios institucija (2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Fazenda Pública*, C?446/98, Rink. p. I?11435, 15 punktas). Siekdama atsakyti ? pateikt? klausim? ji pripaž?sta netiesiogin? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo prielaid?, pagal kuri?, pagrindin?je byloje eksploatuodama krematorium? Lutherstadt Eisleben veikia kaip valdžios institucija ir kad Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antroji pastraipa yra taikytina.

18 Primindama Teisingumo Teismo praktik? d?l r?mimosi Bendrijos direktyvomis principo (1966 m. birželio 16 d. Sprendimas *Lütticke*, 57/65, Rink. p. 293; 1974 m. gruodžio 4 d. Sprendimas *Van Duyn*, 41/74, Rink. p. 1337 ir 1989 m. birželio 22 d. Sprendimas *Fratelli Costanzo*, 103/88, Rink. p. 1839), Komisija mano, kad jei mokestin? nuostata turi tiesiogin? poveik?, ja turi b?ti galima remtis ne tik mokestiniam skolininkui ar apmokestintam asmeniui, ta?iau ir su tokios nuostatos taikymu susijusiems tretiesiems asmenims, nepriklausantiems dvišaliams santykiams tarp pastarojo ir mokes?i? administratoriaus.

19 Šiuo atžvilgiu Komisija tvirtina, kad remiantis Bendrijos teis?s teisin?s apsaugos principu pateiktas ieškinys turi b?ti priimtinas, net jei nacionalin?s proceso taisykl?s panašiais atvejais to nenumato (1992 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Oleificio Borelli*, C?97/91, Rink. p. I?6313, 13

punktas).

20 Todėl ji siūlo pateikti klausimą atsakyti taip, kad privatus apmokestinamasis asmuo, konkuruojantis su viešosios teisės subjektu ir tvirtinantis, kad pastarojo neapmokestinimas arba per mažas apmokestinimas yra neteisėtas, gali remtis Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa.

Teisingumo Teismo atsakymas

21 Pirmiausia reikia nurodyti, kad iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog *Feuerbestattungsverein* konkuruoja su vietos valdžios institucija, kuri yra viešosios teisės subjektas, vykdomas ekonominė veikla kaip valdžios institucija.

22 Kaip atsparos tašką nurodydama teiginį, kad Lutherstadt Eisleben vietos valdžios institucija, neapmokestinama PVM, gali teikti paslaugas palankesnes nei *Feuerbestattungsverein* taikomos kainos, pastaroji kreipėsi į mokesčių administratorių, t. y. *Finanzamt* su prašymu suteikti informaciją šiuo klausimu. Ginčas pagrindinis byloje taip pat susijęs su pastarosios atsisakymu atskleisti privačiam asmeniui, šiuo atveju *Feuerbestattungsverein*, informaciją, kuriai taikomas informacijos apie mokesčių mokėtojų slaptumo principas, apie šią vietos valdžios instituciją.

23 Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar privatus apmokestinamasis asmuo, konkuruojantis su viešosios teisės subjektu, gali remtis Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa, norėdamas parodyti, kad dėl šio subjekto neapmokestinimo ar per mažo apmokestinimo buvo pažeistos jo teisės.

24 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, pirma, kad Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antroji pastraipa skirta užtikrinti fiskalinio neutralumo principą, kuris draudžia būtų tai, kad panašus vienas su kitu konkuruojantys paslaugų teikimai PVM požiūriu būtų traktuojami skirtingai (2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello*, C-498/03, Rink. p. I-4427, 41 punktas), ir kad ši nuostata numato situaciją, kai viešosios teisės reguliuojama organizacija veikia kaip viešosios teisės subjektas, tai yra veikdama jos teisiniam statusui būdingose ribose vykdo veiklą ar sudaro sandorius, kurių konkuruodamas su ja privatus asmuo tai pat gali vykdyti ar kuriuos jis gali sudaryti veikdamas pagal privatinės teisės normas arba pagal administracines koncesijas (žr. šiuo klausimu 1989 m. spalio 17 d. Sprendimo *Comune di Carpaneto Piacentino ir kt.*, 231/87 ir 129/88, Rink. p. 3233, 22 punktą).

25 Minėta nuostata numato viešosios teisės subjekto neapmokestinimo už jo, kaip viešosios valdžios institucijos, vykdomą veiklą ir sudaromus sandorius taisyklės išimtį, jei toks neapmokestinimas labai iškraipytų konkurenciją (minėto sprendimo *Comune di Carpaneto Piacentino ir kt.* 22 punktas).

26 Todėl jei nagrinėjamos ekonominės veiklos neapmokestinimas PVM iškraipytų konkurenciją Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antrosios pastraipos prasme, Lutherstadt Eisleben krematoriumo eksploatavimas turėtų būti apmokestinamas pagal tą pačią nuostatą (žr. šiuo klausimu 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-276/98, Rink. p. I-1699, 28 punktą).

27 Nacionalinis teismas turi įvertinti ekonomines sąlygas, tam tikrais atvejais galinčias pateisinti viešosios teisės subjekto neapmokestinimo taisyklės išimtį.

28 Antra, pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktiką besilyginamus ir pakankamai tiksliais direktyvos nuostatomis gali remtis privatus asmenys, jei per nustatytą terminą nebuvo imtasi gyvendinimo priemonių dėl direktyvos neatitinkančių nacionalinių nuostatų arba jei šios

priemonės apibrėžia teises, kuriomis privatūs asmenys gali remtis atitinkamos valstybės narės atžvilgiu (žr., be kita ko, 1982 m. sausio 19 d. Sprendimo *Becker*, 8/81, Rink. p. 53, 25 punktų ir 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.*, C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, Rink. p. I-4989, 98 punktų).

29 Todėl privatūs asmenys nacionaliniame teisme prieš atitinkamą valstybę narę gali remtis direktyvos nuostatomis, kurios, atsižvelgiant į ją turinčią, yra besilyginės ir pakankamai tikslios, visais atvejais, kai nėra tinkamai užtikrintas visiškas jos taikymas, t. y. ne tik tuomet, kai ši direktyva neperkelta ar netinkamai perkelta, tačiau ir tais atvejais, kai nacionalinės priemonės, kurios tinkamai perkelia minėtą direktyvą, nėra taikomos taip, kad būtų pasiekti šios direktyvos tikslai (2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-62/00, Rink. p. I-6325, 27 punktas).

30 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog kadangi subjektai ir veikla, kurioms taikoma neapmokestinimo taisyklė, yra aiškiai apibrėžti Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalyje, ši nuostata atitinka tiesioginio veikimo kriterijus (minėto sprendimo *Comune di Carpaneto Piacentino ir kt.* 31 ir 33 punktai).

31 Todėl kadangi šio sprendimo 28 ir 29 punktuose nurodytos sąlygos yra vykdytos, privatus asmuo, konkuruojantis su viešosios teisės subjektu ir ginčijantis veiklos, pastarojo vykdomos kaip viešosios valdžios institucijos, neapmokestinimą arba per mažą apmokestinimą PVM, nacionaliniame teisme nagrinėjant tokį ginčą kaip pagrindinį byloje tarp privataus asmens ir nacionalinio mokesčio administratoriaus, gali remtis Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa.

32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad privatus asmuo, konkuruojantis su viešosios teisės subjektu ir ginčijantis veiklos, pastarojo vykdomos kaip viešosios valdžios institucijos, neapmokestinimą arba per mažą apmokestinimą PVM, nagrinėjant tokį ginčą kaip pagrindinį byloje tarp privataus asmens ir nacionalinio mokesčio administratoriaus, gali remtis Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

Privatus asmuo, konkuruojantis su viešosios teisės subjektu ir ginčijantis veiklos, kurią pastarasis vykdo kaip viešosios valdžios institucija, neapmokestinimą arba per mažą apmokestinimą pridėtinės vertės mokesčiu, nagrinėjant tokį ginčą kaip pagrindinį byloje tarp privataus asmens ir nacionalinio mokesčio administratoriaus, gali remtis 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčio įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 straipsnio 5 dalies antrąja pastraipa.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.